

**Posudek rigorózní práce Mgr. Soni Komárkové „Citová vazba
v partnerském vztahu a v manželství: Využití teorie a výzkumu citové
vazby v psychoterapii“. Univerzita Karlova v Praze. Filozofická fakulta.
Katedra psychologie. Praha 2016.**

Předložená rigorózní práce se zabývá zejména problematikou citové vazby v partnerských vztazích.

Výše uvedenému zaměření odpovídá i velmi rozsáhlá teoretická část práce, která by vydala na samostatnou publikaci. Autorka se detailně zabývá otázkami partnerského vztahu a manželství, kde citlivě zvažuje míru blízkosti a vývoj vztahů v čase. Nosná je rovněž kapitola, která se snaží přehledně nastínit koncepty citové vazby a na niž logicky navazuje problematika citové vazby v partnerských vztazích a manželství – inspirující jsou zde zejména modely citové vazby a přehled nejčastějších přístupů k měření citové vazby. V souladu s titulem předložené práce zpracovává další kapitola problematiku citové vazby v psychoterapii. Tato část textu je nepochybně velmi přínosná pro čtenáře pracující v pomáhajících profesích; otázkou zůstává, zda by nebylo na místě kratší subkapitoly (Citová vazba a supervize, Citová vazba a párová psychoterapie) propojit s výše uvedeným textem do jednoho celku. Další krok v rozvíjení teoretického konceptu představuje kapitola Citová vazba a vybrané vztahové složky – velmi pečlivě a detailně rozpracovává jednotlivé pojmy a pokouší se o vytvoření přehledných schémat a tabulek, které orientují čtenáře v často nejednotném pojetí daných komponent. Celou teorii uzavírají v logické návaznosti kapitoly o Spokojenosti ve vztahu, na které navazuje ještě souvislost spokojenosti ve vztahu s citovou vazbou.

Po rozsáhlé teoretické části práce, která uvádí čtenáře do zkoumané problematiky, přichází obdobně rozsáhlá empirická část. Autorka formuluje základní výzkumnou otázku po souvislosti spokojenosti ve vztahu a citové vazby. Podrobně charakterizuje vzorek zkoumaných osob a vysvětluje základní charakteristiky sledované skupiny – zmiňuje i porovnání vzorku, který pracoval s online dotazníkem a odborníky z poraden a psychoterapeutické praxe. Následně podrobně popisuje konkrétní metody, s nimiž pracovala (ECR-R a CSI). Zmiňuje i problémy s překladem metod do češtiny a pilotní testování obou ve výzkumu užitých metod. Následující zpracování dat a analýza výsledků nabízí přehrší údajů, kde autorka předkládá korelace mezi proměnnými a následně porovnává jednotlivé skupiny, tvořící výzkumný vzorek

(gender, druh vztahu odborníci z praxe, úzkostnost vyhýbavost, spokojenost). Výsledky jsou zpracovány přehlednou formou s využitím řady názorných tabulek.

Rozsáhlá diskuse adekvátně reflektuje jak porovnání s uskutečněnými výzkumy tak také limity autorčiny výzkumné práce.

Závěr shrnuje získaná zjištění, trochu zde však postrádám ono v názvu práce avizované využití v praxi, resp. v psychoterapii, které by si možná zasloužilo i samostatnou souhrnnou kapitolu. Kde např. autorka vidí možnosti preventivního využití daných zjištění?

Literatura, na niž práce odkazuje je přiměřeně rozsáhlá, v přílohách práce jsou řádně doloženy užití metody.

Celkově mohu zhodnotit, že předložená práce odpovídá požadavkům na tento typ práce kladeným, doporučuji ji tedy k obhajobě na Katedře psychologie FF UK a navrhuji hodnocení: prospěla.

V Praze 24.10.2016

PhDr. Iva Štětovská, Ph.D.